C. Pássio Dómini nostri Iesu Christi
secúndum Ioánnem 18, 1 — 19, 42

Comprehenderunt Iesum et ligaverunt eum.

In illo témpore:
Egréssus est Iesus cum discípulis suis
trans torréntem Cedron,
ubi erat hortus, in quem introívit ipse et discípuli eius.
Sciébat autem et Iudas, qui tradébat eum, locum,
quia frequénter Iesus convénerat illuc
cum discípulis suis.
Iudas ergo, cum accepísset cohórtem
et a pontifícibus et pharisæis minístros,
venit illuc cum lantérnis et fácibus et armis.
Iesus ítaque
sciens ómnia, quæ ventúra erant super eum,
procéssit et dicit eis:
✠ «Quem quæritis?».
C. Respondérunt ei:
S. «Iesum Nazarénum».
C. Dicit eis:
✠ «Ego sum!».
C. Stabat autem et Iudas, qui tradébat eum, cum ipsis.
Ut ergo dixit eis: «Ego sum!»,
abiérunt retrórsum et cecidérunt in terram.
Iterum ergo eos interrogávit:
✠ «Quem quæritis?».
C. Illi autem dixérunt:
S. «Iesum Nazarénum».
C. Respóndit Iesus:
✠ «Dixi vobis:
Ego sum!

Si ergo me quæritis,
sínite hos abíre»,
C. ut implerétur sermo, quem dixit:
«Quos dedísti mihi, non pérdidi ex ipsis quemquam».
Simon ergo Petrus, habens gládium, edúxit eum
et percússit pontíficis servum
et abscídit aurículam eius dextram.
Erat autem nomen servo Malchus.
Dixit ergo Iesus Petro:
✠ «Mitte gládium in vagínam;
cálicem, quem dedit mihi Pater,
non bibam illum?».

Adduxerunt Iesum ad Annam primum.

C. Cohors ergo et tribúnus et minístri Iudæórum
comprehendérunt Iesum et ligavérunt eum
et adduxérunt ad Annam primum;
erat enim socer Cáiphæ, qui erat póntifex anni illíus.
Erat autem Cáiphas,
qui consílium déderat Iudæis:
«Expedit unum hóminem mori pro pópulo».

Sequebátur autem Iesum Simon Petrus
et álius discípulus.
Discípulus autem ille erat notus pontífici
et introívit cum Iesu in átrium pontíficis;
Petrus autem stabat ad óstium foris.
Exívit ergo discípulus álius, qui erat notus pontífici,
et dixit ostiáriæ
et introdúxit Petrum.
Dicit ergo Petro ancílla ostiária:
S. «Numquid et tu
ex discípulis es hóminis istíus?».
C. Dicit ille:
S. «Non sum!».

C. Stabant autem servi et minístri, qui prunas fécerant,
quia frigus erat,
et calefiébant;
erat autem cum eis et Petrus
stans et calefáciens se.

Póntifex ergo interrogávit Iesum de discípulis suis
et de doctrína eius.
Respóndit ei Iesus:
✠ «Ego palam locútus sum mundo;
ego semper dócui in synagóga et in templo,
quo omnes Iudæi convéniunt,
et in occúlto locútus sum nihil.
Quid me intérrogas?
Intérroga eos, qui audiérunt quid locútus sum ipsis;
ecce hi sciunt, quæ díxerim ego».
C. Hæc autem cum dixísset,
unus assístens ministrórum dedit álapam Iesu dicens:
S. «Sic respóndes pontífici?».
C. Respóndit ei Iesus:
✠ «Si male locútus sum,
testimónium pérhibe de malo;
si autem bene,
quid me cædis?».
C. Misit ergo eum Annas ligátum
ad Cáipham pontíficem.

Numquid et tu ex discipulis eius es? Non sum.

(C.) Erat autem Simon Petrus
stans et calefáciens se.
Dixérunt ergo ei:
S. «Numquid et tu
ex discípulis eius es?».
C. Negávit ille et dixit:
S. «Non sum!».

C. Dicit unus ex servis pontíficis,
cognátus eius, cuius abscídit Petrus aurículam:
S. «Nonne ego te vidi in horto cum illo?».
C. Iterum ergo negávit Petrus;
et statim gallus cantávit.

Regnum meum non est de mundo hoc.

(C.) Addúcunt ergo Iesum a Cáipha in prætórium.
Erat autem mane.
Et ipsi non introiérunt in prætórium,
ut non contaminaréntur,
sed manducárent Pascha.
Exívit ergo Pilátus ad eos foras
et dicit:
S. «Quam accusatiónem affértis
advérsus hóminem hunc?».
C. Respondérunt et dixérunt ei:
S. «Si non esset hic malefáctor,
non tibi tradidissémus eum».
C. Dixit ergo eis Pilátus:
S. «Accípite eum vos
et secúndum Legem vestram iudicáte eum!».
C. Dixérunt ei Iudæi:
S. «Nobis non licet
interfícere quemquam»,
C. ut sermo Iesu implerétur, quem dixit,
significans qua esset morte moritúrus.

Introívit ergo íterum in prætórium Pilátus
et vocávit Iesum et dixit ei:
S. «Tu es rex Iudæórum?».
C. Respóndit Iesus:
✠ «A temetípso tu hoc dicis,
an álii tibi dixérunt de me?».
C. Respóndit Pilátus:

S. «Numquid ego Iudæus sum?
Gens tua et pontífices
tradidérunt te mihi;
quid fecísti?».
C. Respóndit Iesus:
✠ «Regnum meum non est de mundo hoc;
si ex hoc mundo esset regnum meum,
minístri mei decertárent,
ut non tráderer Iudæis;
nunc autem
meum regnum non est hinc».
C. Dixit ítaque ei Pilátus:
S. «Ergo rex es tu?».
C. Respóndit Iesus:
✠ «Tu dicis
quia rex sum.
Ego in hoc natus sum
et ad hoc veni in mundum,
ut testimónium perhíbeam veritáti;
omnis, qui est ex veritáte,
audit meam vocem».
C. Dicit ei Pilátus:
S. «Quid est véritas?».
C. Et cum hoc dixísset,
íterum exívit ad Iudæos et dicit eis:
S. «Ego nullam invénio in eo causam.
Est autem consuetúdo vobis,
ut unum dimíttam vobis in Pascha;
vultis ergo dimíttam vobis
regem Iudæórum?».
C. Clamavérunt ergo rursum dicéntes:
S. «Non hunc,
sed Barábbam!».
C. Erat autem Barábbas latro.

Ave, rex Iudæorum.

(C.) Tunc ergo apprehéndit Pilátus Iesum
et flagellávit.
Et mílites, plecténtes corónam de spinis,
imposuérunt cápiti eius
et veste purpúrea circumdedérunt eum;
et veniébant ad eum
et dicébant:
S. «Ave,
rex Iudæórum!»,
C. et dabant ei álapas.
Et éxiit íterum Pilátus foras
et dicit eis:
S. «Ecce addúco vobis eum foras,
ut cognoscátis quia in eo invénio causam nullam».
C. Exiit ergo Iesus foras, portans spíneam corónam
et purpúreum vestiméntum.
Et dicit eis:
S. «Ecce homo!».
C. Cum ergo vidíssent eum pontífices et miníst ri,
clamavérunt dicéntes:
S. «Crucifíge,
crucifíge!».
C. Dicit eis Pilátus:
S. «Accípite eum vos
et crucifígite;
ego enim non invénio in eo causam».
C. Respondérunt ei Iudæi:
S. «Nos legem habémus,
et secúndum legem debet mori,
quia Fílium Dei se fecit».

C. Cum ergo audísset Pilátus hunc sermónem,
magis tímuit
et ingréssus est prætórium íterum

et dicit ad Iesum:
S. «Unde es tu?».
C. Iesus autem respónsum non dedit ei.
Dicit ergo ei Pilátus:
S. «Mihi non lóqueris?
Nescis quia potestátem hábeo dimíttere te
et potestátem hábeo crucifígere te?».
C. Respóndit Iesus:
✠ «Non habéres potestátem advérsum me ullam,
nisi tibi esset datum désuper;
proptérea, qui trádidit me tibi,
maius peccátum habet».

Tolle, tolle, crucifige eum.

C. Exínde quærébat Pilátus
dimíttere eum;
Iudæi autem clamábant dicéntes:
S. «Si hunc dimíttis,
non es amícus Cæsaris!
Omnis, qui se regem facit,
contradícit Cæsari».
C. Pilátus ergo, cum audísset hos sermónes,
addúxit foras Iesum
et sedit pro tribunáli in locum, qui dícitur Lithóstrotos,
Hebráice autem Gábbatha.
Erat autem Parascéve Paschæ,
hora erat quasi sexta.
Et dicit Iudæis:
S. «Ecce rex vester!».
C. Clamavérunt ergo illi:
S. «Tolle, tolle,
crucifíge eum!».
C. Dicit eis Pilátus:
S. «Regem vestrum crucifígam?».

C. Respondérunt pontífices:
S. «Non habémus regem
nisi Cæsarem».
C. Tunc ergo trádidit eis illum,
ut crucifigerétur.

Crucifixerunt eum, et cum eo alios duos.

(C.) Suscepérunt ergo Iesum.

Et báiulans sibi crucem
exívit in eum, qui dícitur Calváriæ locum,
quod Hebráice dícitur Gólgotha,
ubi eum crucifixérunt
et cum eo álios duos hinc et hinc,
médium autem Iesum.
Scripsit autem et títulum Pilátus
et pósuit super crucem;
erat autem scriptum:
«Iesus Nazarénus
Rex Iudæórum».
Hunc ergo títulum multi legérunt Iudæórum,
quia prope civitátem erat locus,
ubi crucifíxus est Iesus;
et erat scriptum Hebráice, Latíne, Græce.
Dicébant ergo Piláto pontífices Iudæórum:
S. «Noli scríbere:
Rex Iudæórum,
sed: Ipse dixit:
“Rex sum Iudæórum”».
C. Respóndit Pilátus:
S. «Quod scripsi scripsi!».

Partiti sunt vestimenta mea sibi.

C. Mílites ergo cum crucifixíssent Iesum,
accepérunt vestiménta eius
et fecérunt quáttuor partes,
unicuíque míliti partem,
et túnicam.
Erat autem túnica inconsútilis,
désuper contéxta per totum.
Dixérunt ergo ad ínvicem:
S. «Non scindámus eam,
sed sortiámur de illa, cuius sit»,
C. ut Scriptúra impleátur, dicens:
«Partíti sunt vestiménta mea sibi
et in vestem meam misérunt sortem».
Et mílites quidem hæc fecérunt.

Ecce filius tuus. — Ecce mater tua.

(C.) Stabant autem iuxta crucem Iesu
mater eius et soror matris eius, María Cléopæ,
et María Magdaléne.
Cum vidísset ergo Iesus matrem
et discípulum stantem, quem diligébat,
dicit matri:
✠ «Múlier,
ecce fílius tuus».
C. Deínde dicit discípulo:
✠ «Ecce mater tua».
C. Et ex illa hora
accépit eam discípulus in sua.

Consummatum est.

(C.) Post hoc sciens Iesus
quia iam ómnia consummáta sunt,
ut consummarétur Scriptúra, dicit:
✠ «Sítio».
C. Vas pósitum erat
acéto plenum;
spóngiam ergo plenam acéto hyssópo circumponéntes,
obtulérunt ori eius.
Cum ergo accepísset acétum, Iesus dixit:
✠ «Consummátum est!».
C. Et inclináto cápite
trádidit spíritum.

Hic genuflectitur, et pausatur aliquantulum.

Et continuo exivit sanguis et aqua.

(C.) Iudæi ergo, quóniam Parascéve erat,
ut non remanérent in cruce córpora sábbato,
erat enim magnus dies illíus sábbati,
rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura,
et tolleréntur.
Venérunt ergo mílites
et primi quidem fregérunt crura
et altérius, qui crucifíxus est cum eo;
ad Iesum autem cum veníssent,
ut vidérunt eum iam mórtuum,
non fregérunt eius crura,
sed unus mílitum láncea latus eius apéruit,
et contínuo exívit sanguis et aqua.
Et qui vidit, testimónium perhíbuit,
et verum est eius testimónium,
et ille scit quia vera dicit,

ut et vos credátis.
Facta sunt enim hæc,
ut Scriptúra impleátur:
«Os non comminuétur eius»,
et íterum ália Scriptúra dicit:
«Vidébunt in quem transfixérunt».

Ligaverunt corpus Iesu linteis cum aromatibus.

(C.) Post hæc autem
rogávit Pilátum Ioseph ab Arimathǽa,
qui erat discípulus Iesu,
occúltus autem propter metum Iudæórum,
ut tólleret corpus Iesu;
et permísit Pilátus.

Venit ergo
et tulit corpus eius.

Venit autem et Nicodémus,
qui vénerat ad eum nocte primum,
ferens mixtúram myrrhæ et áloes quasi libras centum.

Accepérunt ergo corpus Iesu
et ligavérunt illud línteis cum aromátibus,
sicut mos Iudǽis est sepelíre.

Erat autem in loco, ubi crucifíxus est, hortus
et in horto monuméntum novum,
in quo nondum quisquam pósitus erat.

Ibi ergo propter Parascévem Iudæórum,
quia iuxta erat monuméntum,
posuérunt Iesum.